

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

556. An, & qualiter gravati successor in titulo beneficii solvere teneatur pensiones, præcipuè decursas tempore antecessoris sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

vacantia vel absentia percipiente illarum fructus solvi debere; eò quòd sic demum lucretur fructus illos, si pro dicta prabenda inferiatur, tradunt etiam ipsi A. A. alias contrarii, seu negantes id de aliis oneribus, pensionis, subsidii & c. Guttier. *loc. cit.* n. 126. citans Joan. Copi *tr. de fructibus. tit. 3. c. 3. n. 3. vol. 8.* Quare, ut subdit idem Guttier. n. 127. iniquè, & contra jus expensæ seu sálaria horum onerum durante vacaturá illius prabendæ causata & debita successori imponuntur, atque, ut ea solvat ex propriis fructibus, cogitur. Nec consuetudine antiqua justificari aut colorari posse existimo; cum potius sit corruptela & violentia, ac in grave damnum ac præjudicium novorum residentium, qui maximá paupertate novis annis laborant, & debitis privantur & c. Idem etiam de expensis factis in aliis pro electione faciendâ promovendorum ad prabendam vel dignitatem vacantem, nimirum has solvendas ex fructibus prabendæ vacantis, quos percipit capitulum, & non computandas postea electis, tradit idem Guttier. *loc. cit.* n. 129. & seq. quem vide de his pluribus.

Questio 554. An igitur stante hac posteriore, seu affirmativa sententiâ, obligatio solvendi pensionem incumbat solum capitulo, an vero singuli de Capitulo, nempe residentes, ad quos pervenerunt fructus & distributiones illa prabendæ illius vacantis, aut possessoris absentis teneantur ad solutionem pensionis, pro parte quam percipiunt?

Respondeo sub distinctione Garc. p. 1. c. 5. d. n. 222. ut, dum Ecclesia aliqua patrimonium habet indivisum inter illam & capitulum, ex quo dantur redditus & quotidianæ distributiones ejus ministris, seu beneficiatis singulis in certa & definita quantitate, ita ut portio absentis remaneat in mensa communi, seu massa reddituum Ecclesiæ, dividenda per capitulum inter beneficiatos residentes & intereßentes pro rata, ita, ut jus accrescendi immediatè sit penes Ecclesiam, & non nisi hac ratione mediatè penes singulos beneficiatos; dum inquam res sic constituta est, obligationem solvendi pensionem principaliter incumbere capitulo tanquam distributori seu dispensatori mensæ communis; & non teneri singulos in particulari, qui prædictos fructus & distributiones à capitulo percipiunt; eò quòd ad illos non spectet dicta distributio & debitum capituli, seu à capitulo, ut Gonz. *ad reg. 8. gl. 37. nu. 26.* juxta l. *scint. ff. quod cuiusque universit. nomine.* non sit debitum à singulis. Quod tamen, ut idem Garc. *loc. cit.* num. 223. in hoc casu possit agi contra singulos, seu unumquemque actione hypothecariâ, uti possessores illius partis, quamdiu fructus ipsos & distributiones non consumpserint, sed eos habeat in specie, etiam non factâ excusatione contra capitulum pro parte pensionis eos contingente, & absque eo, quòd possint habere recursum contra ipsum capitulum pro ea parte, quam solverint; cum pars fructuum & distributionum prabendæ vacantis aut possessa per non residentem vel absentem concernens pensionem fuerit eis à capitulo absque necessitate indèbitè distributa.

2. Econtra dum Ecclesia patrimonium divisum habet in duas partes, quarum una ipsius Ecclesiæ, ad ejus fabricam, vestes, aliæque necessaria determinata, altera pertinens ad mensam capitu-

larem inter intereßentes in determinata singulis quantitate dividenda, ita ut portio absentium, vel non existentium singulis immediatè accrescat, & ad eos spectet, absque eò, quòd immediatè transeat in patrimonium & dominium Ecclesiæ ab ea dividenda in singulos, pensio solvi debeat ab eorum singulis, seu à singulis faciendâ hunc in finem restitutio pro rata perceptorum horum fructuum seu distributionum, etiam si eos consumpserint, eò quòd hi fructus videantur illis accrescere non nisi cum hoc onere pensionis, aliisque similibus. Garc. n. 225. citans Navar. *conf. 54. num. 1. de sent. excom.* Henriq. *in sum. l. 7. c. 36. §. 3.* vide de hoc pluribus Garc. p. 3. c. 2. n. 444.

Questio 555. An, & qualiter solutio fieri debeat per alios quoque successores, qui successores non sunt in titulo beneficii, sed in perceptione fructuum? & in specie per Cameram Apostolicam, dum ea titularum defunctum spoliavit: vel etiam ab alio, cui forte Papa fructus illos ad Cameram spectantes donasset?

Respondeo ad primum generaliter: Deberi solvi per quemcumque etiam alium successorem tantum in perceptione fructuum beneficii gravati, eò quòd hoc onus, ut dictum aliquoties, sequatur fructus, quibus impositum, & hinc clausula: & successores suos: posita in reservatione pensionis non tantum intelligenda de successoribus in titulo, sed & in fructibus percipiendis. Corrad. *in pr. benef. l. 5. c. 7. n. 1.* hinc

2. Respondeo ad secundum: dum fructus à die mortis titularis gravati pertinent ad Cameram Apostolicam, tenetur ipsa Camera solvere pensionem pro rata temporis, quo gavia fructibus, eò quòd, qui succedit in commodo, debeat pariter succedere in onere. Gonz. *gl. 5. §. 5. n. 52. & 53.* citans Gig. *de pens. n. 65.* Buriat. *conf. 361. n. 24. l. 4.* Item Corrad. *loc. cit. n. 3.* Paris. *l. 1. §. 8. n. 23.* subdens n. 24. in Francia tamen à tempore aperta regalia, seu à die vacationis Episcopatum usque ad subrogationem novi Episcopi non solvi pensionem, sed integros fructus solvi Regi.

3. Respondeo ad tertium: si Papa de fructibus ad Cameram spectantibus donationem fecisset successori (idem est de alio non successore in titulo beneficii) dubium non est, teneri illum ad solutionem pensionis, prius seu ante hanc donationem decursæ, eò quòd, licet isti fructus non possint dici percepti ex beneficio, prout requiritur ad effectum, ut remaneant obligati tanquam beneficiates, & Donatarius principis efficiatur securus contra omnem hypothecam l. bene à Zenone. c. de quadrien. *prescrip.* tamen, quia hoc casu successor sentit commodum, sentire debet & onus. Et ita, si ve Papa donare voluerit cum onere, si ve sine illo; si enim prius, utique tenebitur; si secundum, etiam tenebitur; cum habeat regressum ad Cameram. Lott. *l. 1. §. 44. n. 20. & 21.*

Questio 556. An, & qualiter gravati successor in titulo beneficii solvere teneatur pensiones, præcipue decursas tempore antecessoris sui?

Respondeo primò in genere: Onus solvendi pensionem transit & pertinet ad successorem

rem in beneficio, super cuius fructibus imposta pensio. Unde ex communi stylo apponitur in literis reservationis: per dictum modernum, vel ejus in eadem Ecclesia successorem singulis annis &c. Paris. l. 1. q. 8. n. 30. & 31. cum communi. Imò id ipsum procedit, etiam in literis Apostolicis reservationis pensionis nihil de successoribus dictum fuisset. Paris. *ibid.* n. 36. citans Caccialup. de pens. q. 9. Ferret. conf. 319. num. 4. & 5. l. 2. &c. tum, quia pensio est onus reale, sicut decimæ, census, collectæ, adeoque transit cum re; & sic nascitur actio realis, nempe hypothecaria contra possessorem beneficii & fructuum; tum quia successor acceptando consensit, unde nascitur actio personalis contra eundem. Paris. *loc. cit.* n. 36. juncto n. 30.

2. Respondeo secundò: pensionem solvendam inter antecessorem adhuc superstitem & successorem in beneficio rata temporis, quo quisque possedit beneficium, & gavissus est fructibus, non habita consideratione temporis, quo erat solvenda, quòd fuerit, vel non fuerit maturatum. Garc. p. 1. c. 5. n. 190. citans Mohed. decis. 6. de locato. Rot. ni Roman. pens. 22. Junii 1598. Ventrigl. ro. 2. annot. 11. §. 3. n. 7. Hinc quia, ut dictum alias, resignans, tenetur ad pensiones decursas usque ad diem renunciationis. Paris. l. 1. q. 8. n. 18. & resignatarius, seu successor per resignationem à die collati sibi & possessi beneficii. Paris. *loc. cit.* n. 51. Hinc inquam defuncti titularis hæredes & novus successor pro dicta rata tenentur solvere pensionem. Lott. l. 1. q. 44. n. 29. & quòd dictum hac in parte de hæredibus, idem dicendum de Camera Apostolica, ubi eà mediante spolio successit defuncto. Ventrigl. *loc. cit.* n. 7. in fine. Lott. *loc. cit.* nu. 20. Atque ita successor in his casibus non solvit pensionem vel pensionis partem decursam tempore sui prædecessoris, sed solum decursam suo tempore.

3. Respondeo terriò: Primariò & directè ad solvendas pensiones decursas obligari antecessorem, si adhuc vivat, aut si mortuus est, ejus hæredes, & successorem solum obligari in subsidium. Hinc si dictus antecessor, aut eo mortuo, ejus hæredes conveniri possint, conveniendos esse pro decursis pensionis solutione, antequam successor in beneficio conveniatur; quia æquum non est, hunc successorem, qui nullos fructus percepit, ante hanc titularis ipsius aut hæredum ejus excussionem conveniri. Facta autem hac excussione beneficiati aut hæredum, adhibitisque diligentibus contra illos, posse pro solutione ad successorem recurrere, & hunc teneri solvere; tum quia æquum non est, pensionarium privari jure suo; tum quia successor hic suscipiendo beneficium gravatum, suscipit simul obligationem solvendæ pensionis, non solum pro tempore, quo ipse fructus ex illo percipitur, sed & pro tempore, quo ejus antecessor percepit fructus, & ex illis pensionem non solvit. Ita sentiunt Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 4. Lott. l. 1. q. 39. n. 109. & ex eo Ventrigl. ro. 2. annot. 11. §. 2. nu. 4. iisdem ferè verbis, nimirum: quòd regula illa: quòd pensionarius agere possit contra successorem in beneficio pro pensionibus decursis seu præteritis, procedat, dum pensionarius fecit diligentiam contra prædecessorem, ejusve hæredes, eo quòd, licet à se firmatum sit, successorem teneri in solidum, hæc tamen ejus obligatio pro tempore, quo prædecessor percepit fructus, sit veluti accessoria & subsidiaria, ac proinde non habeat locum, nisi postquam constiterit,

principalem debitorem, vel ejus hæredes non esse solvendo; cum in hoc habeatur respectus ad fructus, quos annuatim is perciperet, quamvis Lott. *loc. cit.* n. 89. dicat, si citra omnem justificationem diligentia facta contra antecessorem, vel ejus hæredes, vel etiam citra diligentiam hanc additam, successor de factò solvat pensionem, non censeri solum indebitum, ac propterea eum non posse solum repetere. Idem sentiunt Garc. p. 1. c. 5. n. 199. dicens, quòd quidquid aliàs à Rota tentum, eam jam tenere, successorem teneri, si facta fuerint diligentia contra prædecessorem, aliàs non, citatque pro hoc plures ejusdem valde claras decisiones, ac demum n. 204. subjungit, hanc sententiam videri sequendam tanquam itylum Rota, qui facit jus etiam extra Curiam, quamvis opposita sententia Gigantis in rigore & puncto juris veteri videatur. Eandem sententiam tenent Toud. 99. benef. p. 2. c. 1. §. 4. nu. 63. juncto n. 64. Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 73. &c. dum expresse dicunt, dari actionem contra successorem, ubi pensionarius facit fidem de diligentibus per eum factis pro consequenda solutione adversus antecessorem seu priorem beneficii possessorem ejusve hæredes; si verò de illis diligentibus docere nequeat, non posse eum agere contra successorem in beneficio. Contra Azor. p. 2. l. 8. c. 8. q. 14. ubi expresse loquitur non solum de casu, in quo prior beneficii eius pensiones in utilitatem & commodum Ecclesie convertit, sed etiam de casu, in quo antecessor pensiones seu fructus, ex quibus solvendæ pensiones, vel malè consumpsit, vel in suos privatos usus impendit, ac dicit, adhuc teneri successorem solvere pensiones illas decursas; quamvis secus esse dicat, si antecessor eas impendit in utilitatem hæredis, aut ea adhuc existat apud antecessorem superviventem. Item contra Gigas. de pens. q. 39. num. 13. Caccialup. q. 11. & alios. apud Paris. l. 1. q. 8. n. 40. absolutè tenentes, teneri ad pensiones decursas successorem in beneficio, non secus ac possessor fundi tenetur ad decimas prædiales de præterito non solutas. Item contra Gutt. 99. can. l. 1. c. 1. d. n. 111. & plures ab eos citatos. Item contra plures citatos à Garc. num. 191. sentientes, liberum esse pensionario, vel contra hæredes, vel contra successorem agere, & satius esse, agere contra successorem; quia contra illum executivè procedi possit, contra hæredes non nisi vià ordinariâ, qui tamen successor, si solverit, habeat regressum seu recursum & actionem contra antecessorem ejusve hæredes, quin etiam sub hac ipsa conditione hoc ipsum limitat Gutt. *loc. cit.* n. 112. ex Gig. q. 62. & Put. l. 2. decis. 189. nu. 5. nimirum, quòd tunc demum possit agi pro pensione præteriti temporis contra novum possessorem, quando ipsi possit recurrere contra hæredes percipientis fructus, secus aliàs. Ac denique contra Filuc. in append. posth. tr. 42. c. 6. q. 13. Gamb. de off. leg. l. 6. num. 436. apud Lott. *loc. cit.* nu. 98. qui omnino liberant successorem ab onere solvendi pensiones decursas tempore antecessoris, nisi fructus superint, qui possint ad ipsum pervenire ex beneficio gravato.

4. Ratio, cur successor obligetur (intellige illà obligatione subsidiariâ) ad solvendas illas pensiones decursas, seu præteriti temporis, et si fructus illos non perceperit, illa datur à Castropalao *loc. cit.* quòd pensio non annectatur his aut illis determinatè fructibus, sed quibuscunque fructibus beneficii, dum ea soluta non est; uti hoc ex

eo confirmat, quod, dum beneficiatus gravatus pensione uno anno consumit fructus beneficii integros, & non solvit pensionem eo anno, solvere eam teneatur ex fructibus annorum aliorum, utpote qui subrogantur fructibus illius anni, pro quo pensio non soluta. unde pari ratione fructus beneficii collectos tempore antecessoris obligatos esse solutioni pensionis; at quia hi non existant, subrogari in illorum locum fructus aliorum annorum fecutorum, etiam à successore perceptos. Cui potest addi alia ratio à pari juxta dicta in *respons. 1.* nimirum, quod quemadmodum tenetur possessor fundi ad decimas prædiales de præterito non solutas, ita etiam successor in beneficio ad pensiones ab antecessore non solutas. Deducta est hæc ratio ex iis, quæ tradit Federic. de Senis *conf. 81. num. 4.* apud Lott. *cit. q. 39. n. 96.* nempe non solum onere per eum, qui fructus gravatos percipit, illud transire in successores, & consequenter ipsa prædia Ecclesiæ seu beneficii affici, & ideo non denegandam actionem in ipsos fructus tanquam partem rei.

5. Verùm utraque ratio facile diluitur à Lott. & prima quidem *num. 90. & 91.* ubi: quod determinatio illa fiat ex natura reciproci; cum tot sint debita seu præstationes annuæ faciendæ, quot anni, & unumquodque respiciat fructus illius anni, quo debetur, & cum illis recipiat, siquidem fructus Ecclesiæ deputati sunt pro oneribus incumbentibus toto anno usque ad novos fructus. Neque ad hanc actionem contra successorem inducendam adduci posse exemplum actionis contra hæredem, qui hæreditatem simpliciter adivit, ait Lott. *nu. 93.* eò quod, cum hic non agatur de successione in universum, quamvis & satis absolum, ut ait *n. 94.* sit, successione in beneficiis metiri secundum jus hæditarium. Alteram verò *nu. 97.* dicendo, id procedere, ubi res ipsa, ex qua fructus percipiuntur, à principio est affecta, ut in tributis ac decimis, quæ sunt onera prædialia, & in quibus terminis loquitur Federicus; at in præsentem non agi de onere aliquo prædialium, sed annuorum fructuum duntaxat. Quapropter ipse rationem aliam dat hæc ferè verbis: quod, ut insinuat supra, dum reservatur pensio, titularis non consentiat pro se solo, sed etiam pro suis successoribus, quousque vivit pensionarius, obligando se & suos successores expressè in forma Camera; & unde ex hoc consensu resultat formalis contractus tam respectu illius quam successorum, qui licet efficaciter non obligentur, nisi postquam succedendo ratum habuerint talem contractum, securà tamen hac rati habitatione ex simplice acceptatione beneficii, fiat retrotractio ejusdem obligationis ad diem contractus; cum hæc sit vis ratificationis, ut retrotrahatur. Proindeque idem sit, ac si omnes successores unà cum ipso titulari à principio pro solvenda pensione constituerent se plures reos debendi in solidum, & omnia bona juraque sua, & consequenter quoscunque fructus beneficii pro solutione hujusmodi hypothecassent; cum ista sit vis obligationis Cameralis, nec dubium, ratificantem actum nomine suo gestum sub obligatione Camerali censeri etiam ratificasse eum cum hac qualitate, ut maneat obligatus cum hac qualitate. Neque his obstare ait *num. 105.* quod hæc procedant per fictionem, & in hypothecaria actione id præcipue quæri, an de tempore hypothecæ contrahens possideat; eò quod omnis actus, qui habet necessariam consequentiam, fingit retrò actum ex vinculo præce-

dentis actus irretractabilis, licet cum eo non fuerit eodem contextu orta obligatio, & ita in hoc casu fictio bene retrò procedat. Atque ex his jam sequitur, necum actionem realem, sed etiam personalem dari contra successorem in beneficio pro terminis decursis & non solutis ab antecessore, in casu nimirum adhibita & probata diligentia contra prædecessorem ejusve hæredes. Dum autem movetur actio realis ratione fructuum, non habet locum exceptio defectus hypothecæ, quasi non possint fructus pertinere ad eum, qui consentit, hypothecæ enim in præsentem non fundatur super obligatione decessoris, sed super obligatione successoris, cum quo fingitur contractum ab initio. Circa quam actionem hypothecariam illud reflexè hic notandum, pensionarium non obtinere hypothecam super Ecclesiâ seu beneficio, illiusve prædiis, cum hæc vel sunt extra nostrum commercium, vel per titularem aut Papam minimè obligantur, ut patet ex formula ipsa reservationis pensionis; idque etiam si dicatur, reservari pensio in causam alimentorum; sed subjectum illius hypothecæ nulum esse aliud quam ipsos fructus. Lott. *loc. cit. à n. 73.* & ex eo Ventrigl. *loc. cit. nu. 34.* citans Marant. *ro. 4. contrav. resp. 68. n. 46.* Gig. *conf. 35. n. 9.* Gratian. *discep. for. c. 94. n. 51. & c.* Dum verò movetur actio personalis, non est locus exceptioni, quod sit in rem scripta, & sic in fructus; quia etiam respectu fructuum perceptorum ab antecessore est obligatus successor, utpote qui fingitur unà cum illo constitutus reus debendi à principio. Neque enim Papa recepit eorum obligationes diversimodè, vel ad diversa, sed uniformiter ad eandem pensionem, & sic omnes obligari censentur in solidum.

6. Ut autem sit locus huic subsidiariæ actioni, five reali, id est, hypothecariæ, five personali contra successorem, duo constare debent. Primò debitorem seu antecessorem in beneficio, ejusve hæredes non esse solvendo, ad quod, ut constat, præcisè necessaria non est excussio; sed sufficit aliunde id constare. Lott. *loc. cit. nu. 112.* Alterum, ut non possit excipi contra pensionarium de dolo vel de lata culpa seu negligentia in exigendo pensionem ab antecessore ejusve hæredibus. Lott. *ibid.* Pro qua culpa statuenda duo casus sunt distinguendi. Primus dum titularis debitor subitè, & ex improviso, rebus ejus eversis, desit esse solvendo, in quo casu nulla creditori seu pensionario imputari potest culpa, quæ præcludatur ei actio contra successorem, etiam si cessasset per quodcumque tempus exigere; cum non sit statutum tempus ad exigendum, adeoque libens ac volens differre possit exigere. Lott. *n. 113. & 114.* & ex eo Ventrigl. *loc. cit. num. 42.* Secundus, dum debitor paulatim sensimque, decoquendo sua, redigitur ad impotentiam solvendi, & in hoc casu negligentia in exigendo nocet creditori seu pensionario, utpote qui videns debitorem paulatim deficere, tenebatur exigere, & agere contra illum, si volebat integram sibi servare actionem contra successorem. Lott. *nu. 117.* Ventrigl. *loc. cit.* Nihilominus & in hoc etiam casu excusabitur adhuc pensionarius à culpa & negligentia in exigendo à prædecessore, ac proinde liberè agere poterit contra successorem nullis factis diligentis, si in vita illius contra ipsam, aut etiam post mortem illius contra hæredes illius agere non potuit, nimirum impeditus vel impedimento juris, puta, quia nondum cessit dies solutionis;

lutionis; vel impedimento facti, puta, absentia, incarceratione & simili, vel ignorantia, ut quia pensio fuit absentis reservata, hoc inquam casu excusabitur pensionarius, etiam si (ut habet aequior sententia, quam tenent *Surdus conf. 268. n. 42. & Rota apud Verall. decis. 73. nu. 1. p. 2.*) non fuerit protestatus. *Lott. à nu. 122. 123. 124. juncto. nu. 130. Ventrigl. loc. cit. n. 42.* Modò tamen impedimentum non fuerit de facili removibile, vel affectatum, seu indurum propria culpa impediti, quale censetur, si non fuerit justificatum (cum impedimentum non presumatur) & quidem ex hac circumstantia, sive cum hac qualitate, quòd non potuerit removeri, adeòque vel fuerint adhibita omnes diligentia, vel non potuerint adhiberi ad removendum illud. *Lott. à n. 126. Ventrigl. cit. n. 43.*

7. Porro, pensionario agente contra successorem pro terminis prateritis pensionis, diligentia adhibita, utpote actus positivus (sicut è contra negligentia est actus negativus, ac ideo reo neganti sufficiat negare, ut *Pacian. de prob. l. 1. c. 50. n. 5.*) justificari debent. *Lott. n. 120. Ventrigl. n. 44.* Et quidem quòd facta sint tempestive satis; licet enim non imputetur negligentia ex supervenientia diei solutionis, sive quòd pensionarius expectarit aliquantum post diem hunc (si quidem nimia festinatio creditoris cum sacco parato molesta & incivilis reputatur) arbitrabitur tamen prudens iudex, an nimia fuerit in hoc pensionarii fœcordia. *Lott. à nu. 134. subjiciens nu. 138.* non vacaturum culpa ex hac parte creditorem seu pensionarium, si ultra diem solutionis differat exactionem saltem plusquam 6. mensibus. Item justificari debet, diligentias factas debito modo, hoc est, judicialiter & valide: sicut enim non relevant facta extrajudicialiter (cum extra iudicium nulla detur legitima coactio) ita nec facta judicialiter quidem, sed nulliter, etiam si usque ad censuras processum, utpote quæ supposita nullitate impunè contemnantur. *Lott. à n. 140. Ventrigl. nu. 44.* nisi fortè (ut hoc limitat *Lott. nu. 144. & ex eo Ventrigl.*) notorie constaret, plus potuisse operari diligentias extrajudiciales, puta preces (quas adhibitas, justificandum quoque) quam actionem judicialem, v. g. si ageretur cum eo debitore, contra quem procedi non posset ad capturam personæ, quique paratus esset pati quascunque censuras prius, quam pensionem solvere. Ac denique justificandum, diligentias ab omni parte absolutas & perfectas, tam ratione terminorum omnium, de quibus agitur; quam ratione continuationis, nimirum illas non intermissas, usque ad id, quod extremum est jurisdictionis, nempe executionem; quin & ad excussionem personarum, quæ excuti possunt, id est, tam ipsum debitorem (si hic vivens excuti potuit) quam eo defuncto hæredem illius, utpote in quem a quæ datur actio personalis. *Lott. à n. 145.* Procedunt hæc omnia de necessitate diligentias adhibendi & probandi adhibitas non solum, si intendatur contra successorem iudicium executivum literarum reservationis pensionis; sed etiam si agatur ad regressum. *Ventrigl. n. 45. Lott. n. 151. & seq. quem vide.*

8. Præter has diligentias adhibitas & probatas, ut procedere possit pensionarius contra successorem pro terminis prateritis, necessarium insuper esse, ut successor legitime intimata fuerint originales literæ reservationis pensionis, aut earum transumptum ex registro Bullarum, vel ex Camera Apo-

stolica, aut obrenta sit commissio à Signatura iustitiæ, in qua committatur Auditori Camera, ut literas in monitorio insertas intimari faciat, & intimationem in hunc modum factam, ac si literæ ipsæ originales intimarentur, valere decernat, tradit *Ventrigl. loc. cit. nu. 38.* citans *Salust. Tiber. in pract. Judic. Auditor. Cam. l. 3. c. 2. in principio,* ac remittens ad *Parif. de resign. l. 6. q. 2. n. 98.* verum, ut *Ventrigl. subjungit n. 39.* ex *Garc. p. 1. c. 5. nu. 576.* & ex eodem *Tiber. loc. cit. n. 34.* hæc intimitatio deservit, ut contra titularem agi possit ad declarationem incursum panarum & censurarum, de quibus in literis reservationis; sed de hoc infra, ubi de penis non solventium pensionem.

9. Denique illud hic notandum, quòd, ubi probatis istiusmodi diligentias & quocunque casu, iudex compellit successorem in beneficio ad solventes terminos pensionis decursos in vita decessorum, cavere debeat, ut remaneat illi titulari successor congrua seu portio debita, v. g. Episcopo mille, rectori seu parochio centum, ita ut illa impensis & ante omnia deducatur; quamvis fecus sit, & ista deductio locum non habeat, ubi agitur de solutione terminorum cedentium tempore ipsius successoris. *Lott. cit. q. 39. n. 150. Ventrigl. loc. cit. num. 48.*

Questio 557. An igitur etiam, dum pensionarius per tres pluresve annos literas Apostolicas super reservata sibi pensione super beneficio Titii non expediverit, Titio interim mortuo, Cajus successor Titii teneatur pensionario illi tunc demum expediendi literas solvere pensionem trium aut plurium illorum annorum?

1. Respondet affirmative *Azor. p. 2. l. 8. c. 13. q. 10.* citans *Gig. de pens. q. 40.* in hærens principio generali, nimirum, quòd pensio onus sit reale beneficio impositum transiens ad quemcunque in beneficio successorem, adeòque non obstat, quòd successor ille fructus præteritorum annorum non perceperit; cum satis sit, quòd habeat & possideat beneficium tali onere gravatum; uti nec obstat, quòd pensionarius per annos illos literas reservationis suæ culpà non impetraverit; quia eo ipso, quòd Papa ante tres vel plures annos illos pensionem annuam reservaverit, debentur ei pensiones illorum secundum conscientiam.

2. Verum melius & rectius respondet negativè *Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 10.* eò quòd pensionarius ante expeditas literas exigere non potuit à Titio pensionem sub pena excommunicationis; nec hic eam illi debebat pro tempore non expeditarum literarum, ac consequenter multò minus eam exigere possit à successore Titii, etsi interea jam literas expeditisset. Adde, gratiam reservationis pensionis ipso jure esse nullam, si infra 9. menses à die supplicationis pensionarius non expeditit literas, ob clausulam à tempore *Clementis 8.* addi solutam.

Questio 558. An igitur etiam, si titularis non solverit per 3. vel plures annos; eò quòd literæ quidem expeditæ a pensionario, ei tamen presentatæ non fuerint, teneatur successor ostensis ei literis solvere pensiones decursas illis annis tribus vel pluribus prateritis?

Respon-